

това ѝ тръбува и повече връмъ доклъ заобыколи около него; нейна-та година е отъ 224 дни. Зорница-та е голъма смалъ не колко-то земя-та, и прѣзъ телескоцъ видять ся на неяъ высокы планины, до четыре пѫти по-высокы отъ наши-ты най-высокы планины. Оттова види ся Венера и да свѣти толкова лъсково.

Следъ Венеръ иде земя-та, на коиъ-то живѣмъ; тя ся завръти около себе, като на осъ, 365 пѫти доклъ да заобыколи веднажъ около слънце-то; за това има да прикажемъ по-послъ, а сега нека си връвимъ по рядъ.

Четвърта-та планета отдалечъ ся гляда като една звѣзда съ червеникъвъ свѣтлинъ; неяъ учени-ти наричатъ *Марсъ*. Тая планета е доста надалечъ отъ слънце-то, за това и заобыкала около него смалъ не за двѣ нашенски години; а по това и лѣто-то ѝ е два-тѫти по-длъго отъ нашенско-то, па и зима-та, и есенъ-та и пролѣтъ-та. И дни-ти на Марса сѫ по-длъги отъ нашенски-ты по половинъ часъ, защо-то му тръбува повече връмъ за да ся завръти около себе. Марсъ иде 5 пѫти по-малъкъ отъ земиъ-тъ, а и топлина-та и свѣтлина-та на него ще да е 5 пѫти по-малко, защо-то той е много надалечъ отъ слънце-то.

Слѣдъ Марса дохожда, не една планета а идѫть нѣколко десятины малки планетки, кои-то, както мѣдруватъ учени-ти, сѫ станжли отъ нѣкоиъ си голѣмѣ планетѣ, потрошенъ незнайно какъ. Тако-рѣчи всяка годинъ звѣздобойци-ты съглядватъ по нѣкой новъ окръшлекъ отъ тѣхъ потрошенъ планетѣ, и му на-дѣвать нѣкое имя та го броять за планетѣ. До сега има на броены много отъ тия дребни планетки, нѣ всички еще на' дали щѫть сѫ изброены и забѣлѣжены.

Слѣдъ тия ситни дребни планетки иде една го-